

מועצה מקומית חריש
ישיבה מספר 1/14 שלא מן המניין
מתאריך 20.01.2014

נוכחים:

יצחק קשת – ראש המועצה
שלמה קליין- חבר מועצה
אדוארד שפירו- חבר מועצה
לריסה משייב- חברת מועצה
נאוה לב רן- חברת מועצה
רחמים ידיגרוב- חבר מועצה
רמי אלבז- חבר מועצה

מוזמנים:

משה לבקוביץ – מזכיר /גזבר
עו"ד אילן פורת – יועץ משפטי
מרים רוזנטל – מנהלת לשכה

על סדר היום:

1. צו ארנונה לשנת 2014

פרוטוקול

יצחק קשת : אנחנו פותחים עכשיו ישיבה שלא מן המניין, ישיבה חגיגית, ישיבה ראשונה שלא מן המניין, בעניין הנושא של צו ארנונה, פחות חגיגי מבחינת חריש. אני בדקתי את העניין הזה, יש צו שיוצא לכל המועצות וכל העיריות בארץ, של משרד הפנים שמחייב את כל המועצות והעיריות בארץ להעלות את הארנונה בתעריף שהוא קובע הצו 3.36 לכל הארץ. אני בדקתי מבחינה משפטית, בדקתי גם בכנסים שהיינו, שאלתי אם אני יכול להתנגד לזה, אם אני יכול לא לאפשר את זה, אני לא רוצה להעלות את הארנונה לתושבים, אני יודע טוב

מאוד את העומס שיש לארנונה על התושבים, נאמר לי שזה מה שנקרא לא חוקי, אין דבר כזה לא לאשר, אמרתי אם זה ככה בשביל מה מעלים את זה לשיבה? לא שואלים אותנו, תאשרו את זה וזהו, לא יודע למה, חייב להעלות לשיבה וחייבים לאשר את זה, זהו.

נאוה לב רן: אלא אם אתה רוצה אתה צריך להגיש כמה חודשים קודם.

יצחק קשת: אני אסביר ברשותך, א', רשות שלא מעלה את צו הארנונה באופן אוטומטי הצו מתאשר עם התוספת. כלומר, גם אם לא מעלים. תראו, המועצה הממונה בעבר סברה שבחריש יש להפחית את הארנונה לפחות בחמישים אחוז. אני רוצה להסביר כי זה עלה קודם על ידי רחמים לכן אני מסביר את נושא צו הארנונה. צו הארנונה כפי שהוא מוצג בפניכם, הוא מציג את העליה כפי שאושר. אם תסתכלו בצו ארנונה יש עמודה נוספת שנקרא תעריף מבוקש. אם אתם רואים, אנחנו מבקשים משל בסיווג מבנה מגורים אנחנו הולכים להגיש בקשה נוספת, למרות שב-2012 סירבנו להפחית את מחיר הארנונה למגורים ל-36.18, זו בקשה שאנחנו הולכים להגיש. עכשיו אנחנו נצרף לזה את כל הדברים של הישוב וכו', יצחק ידבר עם השר, כי מי שבסוף מאשר הפחתה זה שר הפנים ושר האוצר, הם מאשרים כל שינוי בצו הארנונה, אנחנו ניתן את המכתב הכי מפורט, נצרף מכתב של יו"ר הועדה לתכנון ובניה שמסביר על כל הבניה וההיתרים וכו', לצרף לבקשה להפחתה של הארנונה לתקופת הבנייה. אני חושב שמכתב שלו כיו"ר וועדה שמסביר פה את משמעות היקפי הבנייה שהולכים להיות סביב הישוב הזה.

דובר: לא יודעים את זה?

משה לבקוביץ: תשמע, אני אומר עוד פעם, הם צריכים את הנייר, כי שר הפנים מעביר את זה לפקידים שלו, הפקידים שלו כמו שאמר מקודם יצחק, הם מבחינתם אנחנו חנות מכולת. ככה אמרת. הוא מעביר לפקידים שלו לקבל את ההפחתה צריך לעשות מכתב מנומק לפקידים ויש נוהל הגשה, ובמקביל פעילות של ראש הרשות וכל מי שיכול מול השר ומול המנכ"ל, ברגע ששר הפנים מאשר, גם שר האוצר מאשר. שר האוצר זה חותמת סתם. אנחנו נגיש את זה, יש פורמט

הגשה ואנחנו נגיש, אני מקווה שהפעם יאשרו, כי בפעמים הקודמות שהגשנו לא הייתה בנייה מסביב, לא היה הנימוק של הבנייה, הנימוק היחיד היה אוכלוסיה חלשה. עכשיו יש לנו נימוק נוסף שאני חושב שיש לו משקל. עכשיו אם אתם רואים באותו תעריף מבוקש, יש פה תעריפים שאנחנו מבקשים, תוספות לקראת הישוב הבא, סתם לדוגמא, בריכת אגירה למים מקורות בונים פה בריכת אגירה שישלמו על זה ארנונה. או עסקים.

דובר : איפה התעריף המבוקש, אני לא רואה מה שכתוב שם.

משה לבקוביץ: הנה תסתכל, מצד שמאל עמודה אחרונה למעלה, בדף עמודה שמאלית. התעריף המבוקש. יש פה תעריפים שהיום הם פחות קיימים או יותר קיימים ואנחנו מבקשים לעדכן אותם לקראת העיר העתידית. כי ההליך של האישור של הדברים האלה ייקח לפחות שנה, כלומר אם ב-2015 כבר יש לי בריכת אגירה של מקורות שאני יכול לחייב אותם בכסף, לדוגמא, ואם יש לי בנקים או סניפי בנקים.

דובר : בוא תסביר לי, כשכתוב תעריף ל-2014 5.21.

משה לבקוביץ: זה התעריף הנוכחי לפי התיקון של (לא ברור) זו בקשה שאנחנו הולכים להפחית מ-36 ל-18.

(מדברים ביחד)

רמי אלבוז : יש תהליך שקורה בנפה, זה עובד לפי נפה, שבנפה שלנו אנחנו גבוהים ברמות. משה לבקוביץ: אנחנו לא גבוהים.

(מדברים ביחד)

דובר : קציר יש 42 עכשיו הוא מעלה ב-7 אחוז.

יצחק קשת : יש מגמה במשרד הפנים כדי להעלות את כל המפה, אולי ככל שנתאחר בבקשה הזאת אז יש מצב שאנחנו לא נקבל את זה כי זה מותאם לנפה.

רמי אלבוז : היום הממוצע בנפה על פי בדיקה שעשה משרד הפנים זה 47, אנחנו 56. צריך להבין, אתה ענית לי אבל אני רוצה לשאול שוב, לפי מה שכתוב בצו הארנונה רק בבניה רוויה ביקשתם ולא בקוטגים, למה?

משה לבקוביץ: אנחנו נתקן את זה, בסדר. שמת לי לב לזה אני אתקן את זה.

שלמה קליין : עוד דבר שאני רוצה להגיד, אני מציע שנדבר גם עם הפקידים, צריך לעשות עבודה מול לשכת השר. אני חושב שכן חשוב לעשות עבודה מול הפקידים במשרד הפנים, מול הנהלת המחוז, להגיע, ויכול לעשות להיות פגישה יותר רחבה עם נציגי תושבים. אני אומר זה בנפשנו הסיפור הזה אם אני חושב, ודבר נוסף שצריך לראות איך עושים, זה לראות איך מסבירים למשרד הפנים שיהיו הכנסות שבאיזה שהוא מקום יכסו את זה, הרי אתם יודעים יותר טוב ממני אבל היחס שהארנונה מכניסה פה הוא זניח, ביחס לתקציב המועצה כיום, כיום, אז ההפחתה של הארנונה היא לא מה שתשנה פה את המפה.

יצחק קשת : לעומת זאת תקציבי האיזון גם.

שלמה קליין : אבל אפשר לגשת למשרד השיכון ולבוא ולהגיד לו תשמע, בוא אתה תראה לנו איך אנחנו מכניסים את הסכום שכביכול, אני מתכוון למשרד השיכון שהוא היזם פה ולהגיד לו תשמע, אנחנו סובלים מהבנייה, בוא תראה איך אתה עוזר לנו למלא את החור שאנחנו יוצרים בתוכנית ההבראה על ידי הפחתת הארנונה.

יצחק קשת : אני אגיד לכם ככה, אתה שואל שאלה, רשות מקומית שנמצאת בעיקרון בתוכנית הבראה, תמיד דורשים ממנה ארנונה, להזכירכם לותיקים פה אנחנו מ-2006 עד היום העלינו את הארנונה בלי ההצמדה הרגילה ב-24 אחוז, להזכיר, בגלל תוכנית הבראה, משרד הפנים שאתה בא אליו ומבקש להפחית, הוא צריך לראות איך אתה נשאר בתקציב המאוזן, צריך לראות מה המקורות שלך כרשות. אז פה יש כל מיני שיטות, ולכן במסמך שאנחנו בדרג המקצועי מכינים, אני מכין אותו לדרג המקצועי של המשרד, ברור לך שהמסמך שאני מכין הוא פחות או יותר בנתונים הבסיסיים מתואם איתם, כלומר, אני לא אתן להם מספר שהם לא מכירים אותו מבחינת יכולות, ואז יוצא המסמך. עכשיו, גם אם הדרג המקצועי יגיד כן, השר מסיבותיו יכול להגיד לא. משה יכול להגיד לא והשר יגיד כן. המסמך שאנחנו נוציא יהיה המסמך הכי מנומק בהיבט המקצועי שלו. גם מבחינת הכסף, גם מבחינת זה, אנחנו נדע להצביע איך אנחנו לא מפרים את האיזון.

רמי אלבו : אני מציע שכשיוכן ויגובש בהתאם למה שמציעים אני מציע שיהיה פה.
(מדברים ביחד)

משה לבקוביץ : יש וועדה במועצה שמתעסקת גם בכספים זו וועדת הנהלה להזכירכם.

רמי אלבו : אנחנו רוצים שזה יהיה יותר, שזה סטאטוס.

משה לבקוביץ : אפשר לבקשת מראשי סיעות לשבת ולראות את זה. אין בעיה, אנחנו נכין את המסמכים המקצועיים, יש כל מיני טבלאות שממלאים שם, זה אלף ואחד טבלאות השוואה לשנת 2011.2012, נכין את כל המסמכים האלה.

יצחק קשת : אנחנו נכוון את המדיניות ונמנה את מה שצריך לעשות. סך הכול זה אינטרס של כל התושבים פה במיוחד שהולכים לסבול פה בצורה לא רגילה, זה לא דבר רגיל זו לא בקשה שהיא לא עניינית, זה ענייני מאוד וזה באמת רק קצת להקל על התושבים, מה גם שזה לא מחיר הכי נמוך המחיר הזה. מה שכן, אני חשבתי על זה כבר עכשיו אני לא התייעצתי, כל הנושא של החניות. שגובים עליו מחיר כמו בנייה של מגורים מכוסה לגמרי. הבניה החדשה אני לא מדבר בכלל. מה שנעשה עד הבנייה, ברגע שתגיע הבנייה אני לא חושב שזה הדבר הנכון, כרגע על סככה, אנחנו צריכים לראות דרך אגב על הבנייה. אני חושב שזה כן באחריות שלנו לבדוק את כל הנושא של הסככות. כל הפרגולות, לא צריך לראות על זה מחיר.

רמי אלבו : מכיוון שהייתי בקשר עם התושבים אני ידעתי את ההליך הדבר הראשון שקיבלתי את הדבר הזה, סככות לא מחויב המציאות, זה כמו היתר, אני מוכרח לומר לך, את הנושא הזה אני מכיר טוב טוב מקרוב, ישבתי על זה גם בלילה וגם ביום. העניין הזה של הסככות זה סעיף שנכנס בגלל שהמועצה רצתה.

משה לבקוביץ : קו צו ארנונה, אני רוצה להסביר, קח צו ארנונה של ראשון לציון, של המועצה האזורית מנשה, הוא שונה מאשר צו הארנונה פה.

רמי אלבו : יש לי בית 75 מ"ר אני משלם כבר כמה שנים 92 מטר, בגלל חומה כזאת שהמועצה מבקשת כסף. אני לא חושב שהמועצה צריכה לבקש כסף, זה דבר ראשון שאנחנו נוריד.

משה לבקוביץ: זה גם כן צריך אישור, כל שינוי בצו הארנונה, כל שינוי צריך אישור משרד הפנים והשר. אני רוצה לומר ככה, לגבי צווי ארנונה. צווי הארנונה היום במדינת ישראל.

(מדברים ביחד)

רמי אלבו: אני אגיד לך את ההליך שקיבלו את הסמכות, זו מועצה?
משה לבקוביץ: אני אגיד הכול. ברשויות מקומיות שי צווים שונים. הישוב קציר התחיל תחת מועצה אזורית מנשה עם צו ארנונה של מנשה. צו ארנונה של מנשה מחסנים מכל סוג שהוא גם אם הם לא צמודים לבית הם משלמים 100 אחוז ארנונה, פרגולות לא משלמים שם ארנונה אבל צריכים היתר בנייה. ארנונה מלאה במנשה, אני אומר לך איך התחיל הבסיס. כשהוקמה המועצה המקומית קציר, עשו מה שנקרא סיווגים שונים בארנונה, כי למשל היו פה כל מיני חממות וכו', ואז החליטו שמחסנים שאינם צמודים לבתים משלמים 50 אחוז, מה שצמוד לבית 100 אחוז, וכל מה שמכוסה, אם זה פרגולה, אם חניה.

רמי אלבו: היה מסוק שהורס באוויר.

משה לבקוביץ: הסקר זה משהו אחר. הסקר.

מרים רוזנטל: זה רק אחרי הסקר, משה הוא צודק רק אחרי הסקר התחילו לחייב את התושבים.

(מדברים ביחד)

משה לבקוביץ: לא סיימתי, ביקשת את התהליך איך התקבלו החלטות, אתה עוצר אותי באמצע. אני מסביר לך עוד פעם, במנשה הייתה מדיניות של מחסנים שמשלמים 100 אחוז ולא משלמים על פרגולות אלא צריך פרגולות בהיתר. המועצה המקומית הזאת כשקבעה את צו הארנונה הראשון שלה בשנת 1993, 1994 אז הם קבעו שמחסנים שלא צמודים לבית משלמים חמישים אחוז ומה שנקרא קירווי משלם מאה אחוז, קירווי צמוד. עכשיו, הדבר הזה לא כפו את הדבר הזה ולא כיסו בפועל למרות שזה מופיע בצו. לאחר שהיה סקר נכסים ב-2007, 2008 שחויבנו לעשות במסגרת תוכנית הבראה אז גם

חויבנו לממש את צו הארנונה במלואו ולחייב על כל מה שלא רואים את השמים מעליו, זה היה התהליך. היום על פי הוראות החוק, כשאתה רוצה לשנות סיווג אתה רשאי במועצה לקבל החלטה על שינוי סיווגים, זה הולך במסגרת אותה בקשה למשרד הפנים לאשר שינוי סיווג, זה הכול. אתה יכול לקבל סתם לדוגמא החלטה שלמשל בחיפה מחייבים לפי הנטו נטו שבתוך הבית חדר מדגרות וכו', כל רשות מחייבת אחרת. כל שינוי של שיטת חישוב או סיווג.

רמי אלבו: לידיעה, מטרו' נטו בבית של רביעיות הוא 70 מטר משלמים שטח משותף בארנונה בנוסף שישה מטרים נוספים. כלומר, יש פה מכל כיוון אפשרי לקחת ארנונה מאנשים, אם אפשר לקחת מהאף שיוצא מהפנים שלנו האף שהוא ככה שיוצא אם אפשר את הס"מ האלה.

מרים רוזנטל: יש לי שאלה רק בשביל להבין. לפי מה שאתה הסברת מ-1992 עד 2007 המועצה עברה על החוק?

משה לבקוביץ: לא חייבו באופן מלא, לא עשו סקר נכסים וחייבו רק מי שבתוכנית בנייה. שלמה קליין: אנחנו כן צריכים לשנות את הדברים האלה, נשנה סיווגים, ואחרי זה נתמודד עם זה, אם משרד הפנים נצטרך להתמודד ואם הוא לא יאשר אז לא יאשר, אנחנו צריכים לעשות את כל המאמץ.

רחמים ידיגרו: אפשר לפנות גם, להגיד משהו? אני רוצה לפנות למזכיר כראש המועצה, אצלנו יש בצו חיוב ארנונה יש גם צו חיוב מים.

מרים רוזנטל: מים לא קשור.

משה לבקוביץ: מים זה לא ארנונה. אתה יכול לדבר, אבל אני אומר שמים זה לא ארנונה. רחמים ידיגרו: בבדיקה, שפנו אלי תושבים שגרים בצמודי קרקע, גם בקוטגים גם בבתים משותפים בגובה שיש להם קרקע, שפעם היה החוק שמי שהיה לו צמוד קרקע החיוב בביוב הוא לא מלא, אם הוא צריך 10 קוב מים, וגם מחייבים בדרך כלל 10 קוב מים בביוב.

משה לבקוביץ: זה לא אותו דבר.

רחמים ידיגרו: פנו אלי שמחייבים אותם מלא גם בביוב, למה, אם הוא צמוד קרקע

צריכים לחייב אותו רק בחצי, כי לא כל המים הולכים לביוב. אז אני פונה אליך כדי לבודק את זה.

משה לבקוביץ: אני אתן לך תשובה. בזמנו היה מושג שנקרא הקצאת מים לגינון, לפי גודל גינה היית מקבל נקודה חמש קוב לכל מ"ר לעונה. אין אצלנו מושג שנקרא הקצאת מים לגינון. לא קיים יותר ועל פי החוק אסור לך להשקות בכלל, אתה משקה זו בעיה שלך, זו הגדרת החוק.

(מדברים ביחד)

לריסה מישייב: איך יכול להיות שבן אדם אחד, משפחה אחת קיבלה 1,200 שקל על חודשיים?

משה לבקוביץ: זה תקלות שאפשר לבדוק, זה דבר שאפשר לבדוק. אם שמתם לב אנחנו מחליפים עכשיו את כל מדי המים.

(מדברים ביחד)

רחמים ידיגרוב: קיבלתם כסף וזה אושר הכול?

משה לבקוביץ: כן, כן.

רחמים ידיגרוב: מי מבצע את העבודה?

משה לבקוביץ: יש חברה שעושה את זה שהם מבצעים, זה לא רק להחליף שעון, זה לקרוא את המספר של השעון שאני מוריד, כמה קוב יש עליו, איזה שעון אני שם במקומו ומה המספר שמופיע על השעון החדש ולאפס את זה במחשב.

רחמים ידיגרוב: וזה עבר וועדת מכרזים, הכול כמו שצריך?

משה לבקוביץ: זה מזמן כבר, במועצה הקודמת.

שלמה קליין: אם אנחנו כבר מדברים המים, א', אלה שהבנייה, יש להם שעונים ששואבים מהם, הם תמיד ממלאים בפינה של הקוטג'ים, שם תמיד ממלאים משאיות של זה, מי משלם את המים האלה?

משה לבקוביץ: הקבלנים.

שלמה קליין: הקבלנים בסיבוב שעון?

משה לבקוביץ: זה אתה יכול לבוא לראות.

שלמה קליין: בתשתיות שיש ברזים שנוזלים.

משה לבקוביץ: באיזה תשתיות? בתשתיות אין שם יותר מים זורמים, זה מנותק. ראית את הצינור החדש שנכנס, הצינור הזה נותן מים רק לישוב הזה, אין יותר מים בשטחים.

שלמה קליין: כי יש בפנים מקום אחד של מים שהם ממלאים.

משה לבקוביץ: אין יותר מים בשטחים.

יצחק קשת: אני רוצה להבין איך זה נעשה, באה עכשיו משאית מחברת את הצינור מים, איך אתה יודע כמה מים?

משה לבקוביץ: לקבלנים יש מדי מים. זה מה שאני נתתי.

רחמים ידגרוב: היום ראיתי שממלאים בלי מד מים.

לריסה מישייב: מה הבעיה להוריד את השעון אחד עם צינור, מאוד בעיה.

משה לבקוביץ: תראו, אני אומר עוד פעם, יש איזה שהוא נוהל שמחייבים אותם, אני אבדוק אותו ואני אגיד לכם מה קורה.

(מדברים ביחד)

משה לבקוביץ: המים זורמים.

רחמים ידגרוב: המים זרמו ארבע שעות ליד הפארק פה, עבד קבלן.

משה לבקוביץ: זה לא הגיוני, זה משהו שהוא משך מהקו, הקו שיורד לפה אין בו מים כבר. המועצה.

רחמים ידגרוב: לפני חודשיים פיצצו את הקו והמים זרמו.

(מדברים ביחד)

משה לבקוביץ: היום המים לקוטגיים לא זורמים דרך פה. המים לקוטגיים זורמים.

רחמים ידגרוב: לפני חודשיים זה היה.

משה לבקוביץ: אני אומר עוד פעם, פיצוצים שהם עושים אנחנו מחייבים אותם. יש לך אמדן כמה מים הם מבזבזים.

שלמה קליין: אני אגיד לך לאן השאלות שלנו חותרות. אנחנו מקבלים צריכה משותפת באופן קבוע. אנחנו רוצים לדעת מאיפה הצריכה המשותפת הזאת כאשר אין בעיה צריכה של מים, זה היה בממוצע חמש קוב צריכה משותפת.

משה לבקוביץ: עושים אמדן שלמה, יש שעון מרכזי.

(מדברים ביחד)

רמי אלבו : יש את השעונים הפרטיים של הבתים, זה קצת חלמאות, בודקים כמה כל אחד צרך מהשעונים הפרטיים ואז עושים בשעון הגדול, עושים פלוס, מינוס, רואים את ההפרשים ואז רואים אתה צרכת. לא אתה צרכת. אני כתושב לא ראיתי אף אחד שפותח מים ברביעייה. אבל אין, אתם שואלים מי ישלם, אתה תשלם, מה פתאום.

דובר : רק את ההפרשים בין השעון המרכזי, זה מקובל עלי.

(מדברים ביחד)

משה לבקוביץ : שלמה אני אסביר לך, יש את השעון המשותף לכל הבניין. הוא מחבר בין המערכת העירונית לבניין. כלומר, גם אם יש פיצוץ כאן זה לא משפיע על השעון. עכשיו, יש בעיות שלפעמים ואני רואה את זה, אנשים ללא מדי מים פשוט מנתקים, או כאלה ששוטפים את המכוניות מההירנד של החצר, או שיש נזילות.

רמי אלבו : מה עושים איתם, זה גם תרבות הדיור.

משה לבקוביץ : אני יכול להגיד לכם ככה, אלה שתפסנו אותם גונבים מים הגשנו תלונות למשטרה והמשטרה לא עושה עם זה שום דבר. אני אומר לך באחריות הגשנו תלונה.

רמי אלבו : לא, אבל בסוף אנחנו משלמים את החיבור שלו, אנחנו משלמים.

משה לבקוביץ : פנינו למשטרה והם לא עושים כלום עם זה. החוק אומר שזו גניבת מים, זה החוק.

רמי אלבו : אתה תאכוף אותם, למה אנחנו משלמים צריכה משותפת?

משה לבקוביץ : כי מישהו צריך לשלם את זה, זה לא אני. מישהו צריך לשלם את זה.

אדוארד שפירו : יש איזה שהוא פטנט שאי אפשר לעשות את זה לעבור את השעון.

משה לבקוביץ : בבתיים משותפים, בבית רגיל אני יכול לעשות עקירה מן השורש, לעקור את זה שאין יותר חיבור מים, בבתיים משותפים אי אפשר לעשות את זה, ניסינו גם פה בחריש פעם מה שנקרא לא לפרק את השעון, אלא לפרק את הברז ולנעול את זה עם המכשיר, שברו את המכשיר הזה גם. עכשיו, יש תופעה

יותר חמורה ואני חייב לומר אותה, היו פה בתים שלא גרו בחלק מהדירות אנשים ולא היו שעונים. אנשים שהתגוררו התחברו ישירות לאותו אחד ומשם לקחו מים הביתה. כלומר, עכשיו מבחינתי זו צריכה משותפת כי זה לא נקרא שעון ביתי.

אדוארד שפירו: יש לי שאלה או עוד בקשה.

רמי אלבו: מעבר לאכיפה, יש פה שאלה נוספת, האם המועצה צריכה להגיד לאזרח תשמע לא אוכפים את זה משטרת ישראל לא זה, אתה תשלם בסופו של דבר כי יש הפרש.

אילן פורת: יש דרך, אתה יכול אם תפסת אותו, תפסת אותו זה ראיות אתה אומר לו אדוני, אני לא מחדש לך את המים, יש לנו וועדה ציבורית קטנה פה, ואנחנו מעריכים שהגניבה שלך הייתה.

רמי אלבו: הם לוקחים מההידרנד. הוא לוקח מההידרנד הציבורי בדרך כלל, אם זה כיבוי אש.

לילי בן חיים: תגיד לי משהו אחר, אבל אם הוא בא למלא ושריפה במקום אחר?

אילן פורת: אני אומר עוד פעם, מכבי אש שהם באים לעשות מלא מחדש, אמורים למלא מחדש מההידרנד של הרשות המקומית. אם הוא נכנס לרוויה והוא צריך מים ברוויה יש הידרנד ברוויה שמתחבר להידרנד ברביעייה.

לילי בן חיים: אם יש שריפה ובהידרנד ברחוב הראשי אין מים.

אילן פורת: הוא מתחבר לכל הידרנד שהוא יכול להתחבר.

לילי בן חיים: שלוש שריפות היו אין מים. עשו סיבובים מסביב, הלכו למשמר הגבול, וחזרו עם מים לכבות שריפה וזה תועד, יש לנו פה כבאים.

(מדברים ביחד)

אדוארד שפירו: אם אתה יכול לתת תשובה עכשיו, אם לא. אני רוצה לקבל דיווח כמה המועצה, אנחנו כמאשרי התקציבים כמה המועצה משלמת למקורות וכמה היא גובה, עבור מים, רק עבור מים יש לך את הנתונים?

משה לבקוביץ: אני אביא בישיבה הבאה, יש לנו נתון פה ויש נתון מדויק. תיתן לי שתי דקות אני אגיד לך כמה. אני הולך ומביא את זה מהרשות ואומר לך.

אילן פורת: אם אתה רוצה לדעת מהרשות זה סעיף 1. כלומר, הקובים שאתה קונה ממהנדס הקובים שאתה רוכש.

יצחק קשת: מה שקורה פה מבחינת המים זה לא ייתכן, לא אפשרי.

משה לבקוביץ: קנינו ב-600, אלף שקל ומכרנו ב-300 אלף.

אדוארד שפירו: קניתם מעל 600?

משה לבקוביץ: מה שקנינו זה בסדר, הבעיה שאנחנו אמורים לקבל על זה כסף.

אדוארד שפירו: סליחה, כל הרשויות.

(מדברים ביחד)

אדוארד שפירו: גבינו רק 200 אלף.

(מדברים ביחד)

משה לבקוביץ: בחריש כל השנים המועצה עשינו תחשיב למשרד השיכון, הוצאנו על תחזוקה של הרשתות שמחוץ לשטח הבנוי למעלה ממיליון שקל בשבע שנים האחרונות.

רמי אלבו: זה או מקורות או המועצה. מי צריך את המים האלה מקורות, אם מקורות צרכו את המים האלה.

משה לבקוביץ: קניתי ממקורות.

רמי אלבו: לא התכוונתי לזה, מקורות מחייבים ל-600 אלף בחודש. 300 אלף שקל על מה הם לקחו?

משה לבקוביץ: לא הם לקחו, אנחנו גבינו 300. יש לך פער.

רמי אלבו: גובים 300 אנחנו צריכים לשלם עוד 300, מקורות אומרים שאנחנו צריכים לשלם על עוד 300 ואני אסביר לך.

(מדברים ביחד)

משה לבקוביץ: עד לשנת 2014 זה לא יהיה אותו דבר, מהטעם הפשוט, מערכת המים בכל האתר הזה שעליה בנוי מערכת מים פעילה. כלומר, מים זרמו פה. אם היה פה פיצוץ ולא ראינו אותו המים הלכו לקרקע. זה חלק גדול מהפיצוצים היו גם פה. אתה מימנת.

(מדברים ביחד)

אדוארד שפירו: 120 מיליון שקל קבור באדמה.

משה לבקוביץ: נכון. לכן אני אומר כל המערכת הזאת, מערכת המים עבדה פה והפחת הגדול הוא כאן ואנחנו ידענו את זה כל השנים. היום, שאלת שאלה. היום אין יותר מים פה, כל המים יש צינור חדש, הם רק לשטח הבנוי שלנו. כלומר, בשנת 2014 לא תראה את הפערים האלה בין קנייה למכירה.

לילי בן חיים: אם זה שבע שנים, למה לא?

(מדברים ביחד)

לריסה משייב: פעם היינו קציר חריש והייתה הפעלה אחרת.

משה לבקוביץ: הייתה בעיה הנדסית טכנית לנתק את המערכת הזאת מהמערכת כאן.

(מדברים ביחד)

לילי בן חיים: אם יש שיקולים פיננסיים אז עדיף לי להשקיע ולנתק.

(מדברים ביחד)

משה לבקוביץ: עוד לפני שוועדת תכנון עלתה לפה, ראו תושבים פעמיים ביום משאית של

מים יוצאת מהמקום הזה, אז היא לקחה את הנזילות של המים.

אדוארד שפירו: גנבו הרבה מים ולקחו מהשטחים לפני הגדר, הייתם פה.

לילי בן חיים: המועצה משלמת את הגניבה.

משה לבקוביץ: אם המועצה לא יודעת היא לא מדווחת. היא לא אוכפת את אלה שלוקחים

את הצריכה המשותפת זה כסף של ציבור, היא לא אוכפת, סליחה, אם יש פה

משאיות ששואבות מים ממקומות הקרקע והיא לא אוכפת את זה אז

המועצה תשלם, בסופו של דבר משלמים. על זה דיברתי.

אדוארד שפירו: לבקוביץ סליחה, אתה עובד המועצה בתקופה שנים ואתה אחראי על

תהליכים וזה וזה. תקופה של שש, שבע שנים נוצר מצב שהמועצה מפסידה

בממוצע בין שלוש מאות לארבע מאות אלף שקל שנתי כפול שבע, אנחנו

יודעים חשבון, זה מעל שלוש מיליון. אני חושב על שלוש מיליון אפשר לבנות

מערכת חדשה.

נאוה לב רן: לחתוך ולעשות אפילו,

אדוארד שפירו: כי אתה אחראי.

דובר : גם היום, לא קשור לארנונה.

רחמים ידיגרום : אם היה נוצר מצב מהבית שלך הפרטי היה נוצר מצב שהיו נזילות היית משאיר ככה, מחר מחרתיים, מחר מחרתיים? רק מקבל מה שאתה משלם. כי אתה כעובד מועצה.

משה לבקוביץ : מישהו היה צריך לתת לך חצי מיליון שקל זמין ביד בשביל לתקן את זה, כי מועצה שאין לה כסף אין לה את החצי מיליון.

רחמים ידיגרום : אתה משלם את הכסף אבל.

נאוה לב רן : אם אתה פונה למקורות?

משה לבקוביץ : מקורות עכשיו בגבייה מול כל הרשויות שאין להם תאגידים על מיליארדי שקלים.

רחמים ידיגרום : בוא אני אגיד לך, יש דברים פשוטים, יש דברים שהולך כמו שצריך אם זה לפי הנוהל, אם זה לא אי אפשר לפי הנוהל אז עושים בלגאן, מלחמה, אינתיפאדה. היום מחר סוגרים את השיבר ואני רוצה לראות כל התושבים על הכביש.

יצחק קשת : אני מציע, יש לי רעיון כזה. אני מציע.

רחמים ידיגרום : לא, אני פונה גם לראש המועצה לבדוק את הנושא הזה מי שאחראי על זה.

יצחק קשת : המועצה תעשה וועדת בדיקה לאיפה הלכו כל המים של המועצה איך היה שם פחת כל כך גדול של קרוב לשני שלישי פחת זה לא הגיוני, המועצה אמורה להרוויח ממים לא אמורה להפסיד, המצב שלנו הפוך, לא רק שלא מרוויחים, מפסידים צריך לעשות בדיקה לדבר הזה, זה נראה לי דבר חריג ביותר ושלא צריך לקרות, אנחנו לא יכולים להמשיך את זה קדימה.

משה לבקוביץ : אמרי שבפעם הבאה זה כבר לא יקרה.

יצחק קשת : צו ארנונה.

רחמים ידיגרום : יש עוד שאלה לגבי צו ארנונה. מי יכול לתת תשובה?

יצחק קשת : אני גם הגוף המבצע וגם הגוף.

רחמים ידיגרום : הוא מקצועי הוא צריך לתת את המענה, יפה. אנחנו קיבלנו, צווי ארנונה עם התוספת של שלוש אחוז, נכון, למרות שאנחנו כגוף שעוד לא אישרנו את זה.

משה לבקוביץ: הסביר לך יצחק בהתחלה, ה-3.36 לא מחכים לאישור שלך בכלל. זה

אוטומטי

רחמים ידגרו: אפילו לא צריך אישור שלנו שום דבר.

משה לבקוביץ: כלום.

(מדברים ביחד)

אילן פורת: אם הרשות לא תאשר את זה משרד הפנים מאשר אוטומטית.

רחמים ידגרו: יפה, אז עד שאנחנו לא אישרנו הרשות יכולה להוסיף ארנונה?

אילן פורת: בוודאי כי זה החוק.

רחמים ידגרו: את השלוש אחוז שקבעה המדינה הרשות עוד לא קבעה את זה.

דוברת: אף אחד לא יכול להכפיף את זה.

(מדברים ביחד)

מרים רוזנטל: הוא אומר עכשיו משהו אחר, אנחנו עכשיו באמצע ינואר, המליאה עוד לא

דנה והמועצה כבר חייבה זה מה שהוא שואל.

רחמים ידגרו: אני רוצה לשאול את היועץ המשפטי.

אילן פורת: הכלל הוא שרשות צריכה לאשר את זה, בגלל הבחירות זה כנראה התעכב.

בדרך כלל אנחנו מאשרים אותה ב-31 לדצמבר.

רחמים ידגרו: מתי יוצא החוק, מי המדינה?

אילן פורת: צווי הארנונה צריכים להתאשר עד ה-27 לנובמבר כל שנה, המדינה מוציאה

לפני זה כבר את העדכון.

רחמים ידגרו: מתי הוציאו?

אילן פורת: בנובמבר, תחילת נובמבר מוציאים. שעליית שלוש אחוז משנת 2012.

(מדברים ביחד)

רחמים ידגרו: בכל מקרה המליאה, אנחנו מחויבים לאשר את זה. אבל מבחינת החוק,

אנחנו חייבים.

(מדברים ביחד)

משה לבקוביץ: סעיף 10 בא ואומר שרשות מקומית שלא עושה את ההליך של האישור, יש

רשויות שלא, זה באופן אוטומטי זה רץ קדימה עם התוספת. יש הרבה

רשויות שלא מביאות את זה.

אילן פורת: כשיש אופוזיציה כזו חזקה יותר מהקואליציה.

משה לבקוביץ: אז לא מביאים אותה בכלל לאישור. זה באופן אוטומטי רץ קדימה.

רחמים יגרוב: מבחינה משפטית זה בסדר.

משה לבקוביץ: אם אתה מאשר כן.

אילן פורת: אבל מה כדאי לאשר וזה מה שאמר יצחק, בגלל שרוצים ללכת פה לכל מיני

שינויים לקראת העתיד, צופה פני עתיד.

(מדברים ביחד)

שלמה קליין: דיברנו פה על כמה שינויים בסך הכול לשנות את

(מדברים ביחד)

יצחק קשת: אני ארכז את מה שאמרת.

(מדברים ביחד)

משה לבקוביץ: נוסח ההחלטה שאני מציע זה שצו הארנונה עם השינויים מתבקשים פה

מתאשר בסייגים הבאים, אחד, נושא של הפחתת ארנונה תהייה גם לבנייה

צמודת קרקע ולא רק לרוויה. שתיים, חניות מקורות לא יחויבו בארנונה,

פרגולות לא יחויבו בארנונה, אלו שלושת הדברים שביקשתם. יפה. לכן זה

נוסח ההחלטה. זה הכול. זה נוסח ההחלטה. הכי פשוט הכי שקוף.

(מדברים ביחד)

משה לבקוביץ: כמו שאמרת אני מציע את הניירת והולכים הלאה.

יצחק קשת: אושר פה אחד. כולם מאשרים עם הסייגים.

רמי אלבו: דבר אחד אני רושם לעצמי פה, מרים אני אעביר את זה אליך אחר כך, וועדה

שתעשה את הנושא של מים.

משה לבקוביץ: תמנו את חברי הוועדה.

רמי אלבו: אנחנו נבדוק איך עושים את זה.

(מדברים ביחד)

משה לבקוביץ: למנות וועדת בדיקה.

אילן פורת: אתה ממנה אותה, מוציא לה כתב מינוי וזהו.

יצחק קשת : אז אנחנו נמנה וועדת בדיקה שתבדוק את הנושא של המים.

(מדברים ביחד)

משה לבקוביץ : כשאני מכין את הבקשה אני מביא את זה ליצחק, יצחק (לא ברור) זה לא

אני, שני דברים שונים.

(מדברים ביחד)

משה לבקוביץ : כי וועדת בדיקה יכול להיות שלוש אנשים, אתה מבין?

דובר : יש רשויות שיש להם שמונים אחוז פחת. למה הקימו את התאגידים כי ראו

שזה מצב בלתי נסבל.

משה לבקוביץ : נכון, זאת הנקודה.

יצחק קשת : אני סוגר את הישיבה.

- סוף הישיבה -